Rok (IX) XII.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA REFORM ROLNYCH

Nr. 5. Warszawa, z dnia 30 czerwca 1932 r.

TREŚĆ:

Ustawy i rozporządzenia:

Okólniki i pisma okólne:

1.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 21 maja 1932 r.

w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. b) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Znosi się urząd Ministra Robót Publicznych, a jego zakres działania przekazuje się Ministrom: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu, oraz Komunikacji — stosownie do postanowień niniejszego rozporządzenia.

Art. 2. Do zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych przekazuje się sprawy:

a) nadzoru budowlanego i zabudowania osiedli, rozbudowy miast, normalizacji materjałów budowlanych, osiedleńczo-mieszkaniowe i polityki budowlanej;

b) budowy, przebudowy i ogólnego zarządu gmachów i placów państwowych, z wyjątkiem wojskowych, kolejowych, pocztowych, górniczych, zarządów lasów i dóbr państwowych, oraz objętych przebudową ustroju rolnego;

c) nadzoru nad wykonywaniem zawodu inżynierów, mierniczych przysięgłych i techników, oraz sprawy zrzeszeń technicznych;

d) ochrony i utrzymania znaków granicznych, oraz znaków pomiarowych dla pomiarów Państwa;

e) nadzoru nad pracami pomiarowemi, dokonywanemi przez związki samorządowe;

f) wodociągów i kanalizacji;

g) nadzoru nad państwowemi zakładami wodociągowemi na Górnym Śląsku;

h) grobownictwa wojennego.

Zwykły i bezpośredni zarząd poszczególnemi budynkami i placami należy do ministrów, w których użytkowaniu objekty te pozostają.

Art. 3. Do zakresu działania Ministra Skarbu przekazuje się sprawy daniny lasowej, oraz pomocy państwowej na odbudowę budynków, zniszczonych, lub uszkodzonych w skutek działań wojennych.

Art. 4. Do zakresu działania Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych przekazuje się sprawy:

a) obwałowania, regulacji, kanalizacji i utrzymania rzek, zabudowania potoków górskich, oraz budowy i utrzymania kanałów i zbiorników wodnych, — jeżeli nie mają na celu żeglugi i spławu;

b) popierania publicznych przedsiębiorstw meljoracyjnych;

c) wszelkie sprawy, należące dotychczas do zakresu działania Ministra Robót Publicznych w myśl ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 62, poz. 574), o ile nie wchodzą w zakres działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Komunikacji w myśl art. 2 i 6 niniejszego rozporządzenia.

Art. 5. Do zakresu działania Ministra Przemysłu i Handlu przekazuje się sprawy elektryfikacji, energetyki, zakładów elektrycznych, oraz ustalania cen za energję elektryczną.

Art. 6. Do zakresu działania Ministra Komunikacji przekazuje się sprawy:

a) Państwowego Funduszu Drogowego, budowy i utrzymania publicznych dróg kołowych, oraz nadzoru nad gospodarką drogową związków samorządowych;

b) policji drogowej, nadzoru nad ruchem na drogach publicznych i zarobkowym przewozem osób i towarów pojazdami mechanicznemi;

c) obwałowania, regulacji, kanalizacji i utrzymania rzek, zabudowania potoków górskich, oraz budowy i utrzymania kanałów i zbiorników wodnych—dla celów żeglugi i spławu;

d) żeglugi i spławu, oraz nadzoru nad ruchem na drogach wodnych;

e) projektu meljoracji Polesia z zastrzeżeniem współdziałania Ministra Spraw Wojskowych, oraz Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych;

f) hydrografji;

g) popierania turystyki;

h) wszelkie inne sprawy, nie przekazane innym ministrom — w porozumieniu z innymi ministrami, o ile są w nich zainteresowani.

Art. 7. Likwidację Ministerstwa Robót Publicznych przeprowadzi Minister Komunikacji.

Art.8. Uchyla się p. 5 art. 35 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86). W związku z tem zostanie przeprowadzona reorganizacja urzędów wojewódzkich na podstawie art. 36 tegoż rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Sprawy objęte art. 4 rozporządzenia niniejszego przechodzą w zakresie drugiej instancji do okręgowych urzędów ziemskich.

Art. 9. Urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze państwowi, oraz pracownicy kontraktowi z działu Ministerstwa Robót Publicznych, z którymi do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie rozwiązano stosunku służbowego, przechodzą z tym dniem do służby w odpowiednich działach zarządu państwowego.

Art. 10. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji oraz Ministrom: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu — każdemu we właściwym mu zakresie działania.

Art. 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1932 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister: *Wł. Zawadzki*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*
Minister Rolnictwa i Minister Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*
Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
Minister Komunikacji i Minister Robót Publicznych: *Kühn*
Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*
Minister Poczt i Telegrafów: *Boerner*

(Dz. U. R. P. z 23.VI. 1932 r. Nr. 51, poz. 479).

2.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 21 maja 1932 r.

o ustanowieniu urzędu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. b ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Urzędy Ministra Rolnictwa i Ministra Reform Rolnych łączy się w jeden urząd Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych

Art. 2. Zakres działania Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych obejmuje:

a) sprawy, należące dotychczas do zakresu działania Ministra Rolnictwa, z wyjątkiem spraw szkolnictwa, oraz spraw Państwowego Instytutu Meteorologicznego;

b) sprawy, należące dotychczas do zakresu działania Ministra Reform Rolnych;

c) sprawy, które zostają przekazane Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479).

Art. 3. Sprawy szkolnictwa przekazuje się do zakresu działania Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, zaś sprawy Państwowego Instytutu Meteorologicznego—do zakresu działania Ministra Komunikacji.

Art. 4. Urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze państwowi, oraz pracownicy kontraktowi z działów Ministerstwa Rolnictwa i Ministerstwa Reform Rolnych, z którymi do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie rozwiązano stosunku służbowego, przechodzą z tym dniem do odpowiednich działów zarządu państwowego.

Art. 5. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych, Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i Ministrowi Komunikacji — każdemu we właściwym mu zakresie działania.

Art. 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1932 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister: *Wł. Zawadzki*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*
Minister Rolnictwa i Minister Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz
Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
Minister Komunikacji i Minister Robót Publicznych: *Kühn*
Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*
Mnister Poczt i Telegrafów: *Boerner*

(Dz. U. R. P. z 23.VI. 1932 r. Nr. 51, poz. 480).

3.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

z dnia 21 czerwca 1932 r.

w sprawie ulg przy spłacie należności b. rosyjskich państwowych Banków Ziemskich Włościańskiego i Szlacheckiego z jego Odrębnym Oddziałem.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji oraz art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Należności z tytułu pożyczek, udzielonych przez b. rosyjskie państwowe Banki Ziemskie Włościański i Szlachecki z jego Odrębnym Oddziałem, mogą być odraczane na czas, nieprzekraczający okresu amortyzacyjnego, ustalonego przy przerachowaniu pożyczek na złote. Odroczeń udziela Państwowy Bank Rolny, jako likwidator wierzytelności wymienionych Banków, indywidualnie, z własnej inicjatywy lub na skutek podań dłużników. Odroczenia mogą być udzialane przed terminem płatności poszczególnych rat lub po upływie tego terminu.

Art. 2. Państwowy Bank Rolny upoważniony jest:

a) do ustalania wysokości kar za zwłokę od zaległych należności b. rosyjskich państwowych Banków Ziemskich Włościańskiego i Szlacheckiego z jego Odrębnym Oddziałem; wysokość tych kar nie może być wyższa niż 1% miesięcznie;

b) do rozkładania na raty bądź umarzania w całości lub w części bieżących i zaległych kar za zwłokę, należnych od poszczególnych dłużników.

Art. 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister: *Wł. Zawadzki*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*
Minister Rolnictwa i Minister Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*
Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
Minister Komunikacji i Minister Robót Publicznych: *Kühn*
Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*
Minister Poczt i Telegrafów: *Boerner*

(Dz. U. R. P. z 25 czerwca 1932 r. Nr. 52, poz. 494).

4.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 kwietnia 1932 r.

w sprawie obniżenia kar za zwłokę od zaległych należności Skarbu Państwa, powstałych w związku z przebudową ustroju rolnego.

Na podstawie art. 53 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P Nr. 36, poz. 342) zarządza się co następuje:

§ 1. Kary za zwłokę, pobierane od należności i opłat na rzecz Skarbu Państwa w związku z przebudową ustroju rolnego w myśl art. 53 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342), obniża się do ½% miesięcznie.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami Reform Rolnych i Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
Minister Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*
Minister Skarbu: *Jan Piłsudski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 11 maja 1932 r. Nr. 39, poz. 404)

5.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 maja 1932 r.

o zmianie wysokości uposażenia pracowników Państwowego Banku Rolnego.

Na podstawie art. 26 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 93, poz. 830) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość uposażenia, ustaloną w § 74 i § 78 p. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1929 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnem pracowników Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 685), i § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 186), obniża się o 10% pracownikom zajmującym stanowiska służbowe poza m. st. Warszawą.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Reform Rolnych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*

(Dz. U. R. P. z dnia 31 maja 1932 r. Nr. 46, poz. 438)

6.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA REFORM ROLNYCH

z dnia 14 kwietnia 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie opłat za odrysy i odpisy dowodów pomiarowych, wydawane przez urzędy ziemskie na żądanie stron interesowanych.

Na podstawie art. 31 i art. 2 lit. B. punkt g ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji urzędów i komisyj ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 706) zarządza się co następuje:

§ 1. Za sporządzane na żądanie stron interesowanych odrysy lub częściowe wyciągi z planów i szkiców, wykonanych przez urzędy ziemskie lub znajdujących się w aktach tych urzędów, będą pobierane opłaty w zależ-

ności od wykreślonego na żądanym odrysie obszaru, a mianowicie:

za obszar w granicach			do	5	ha	20 zł
za obszar w granicach	od	5 ha	do	25	ha	36 zł
za obszar w granicach	od	25 ha	do	50	ha	56 zł
za obszar w granicach	od	50 ha	do	100	ha	96 zł
za obszar w granicach	od	100 ha	do	250	ha	141 zł
za obszar w granicach	od	250 ha	do	500	ha	216 zł
za obszar w granicach	od	500 ha	do	750	ha	266 zł
za obszar w granicach	od	750 ha	do	1000	ha	316 zł
za obszar w granicach	od	1000 ha	do	1500	ha	416 zł
za obszar w granicach	od	1500 ha	do	2000	ha	516 zł

za obszar w granicach od powyżej 2000 ha dodaje się do 516 złotych po 50 zł. za każde całe lub rozpoczęte 500 ha.

Opłaty powyższe obejmują bez względu na rodzaj pracy (scalenie, parcelacja, znoszenie służebności, drobne regulacje) sporzadzenie na kalce płóciennej lub papierze niepodklejonym jednego odrysu z planu lub szkicu i jednego odpisu rejestru pomiarowego.

§ 2. Za sporządzenie odrysu na papierze rysunkowym, naklejonym na płótnie, opłaty podane w § 1 zostają powiększone o 15%.

§ 3. Za sporządzenie odrysu z pomniejszeniem lub powiększeniem skali planu lub szkicu pobierane będą opłaty podane w § 1 powiększone o 50%. Podwyższenie opłat za sporządzenie odrysu na papierze, naklejonym na płótnie (§ 2), nie będzie w tych wypadkach stosowane.

§ 4. Odpisy i wyciągi z rejestrów pomiarowo-szacunkowych, z rejestrów pomiarowych, z akt postępowania technicznego, oraz z wszelkich innych dokumentów technicznych, znajdujących się w urzędach ziemskich, podlegają opłacie obliczonej w ten sposób, że powierzchnię wszystkich stronic, ustaloną w centymetrach kwadratowych, dzieli się przez 875, a liczbę, tą drogą otrzymaną, mnoży się przez 1 zł 10 gr. Jeżeli z podziału przez 875 wy-

nika liczba cała z ułamkiem, to zaokrągla się ją wzwyż do najbliższej liczby całej.

§ 5. Za sporządzenie odrysów i odpisów dowodów pomiarowych z przetłumaczeniem tekstu oryginału na język polski i z zamianą miar dawnych na metryczne do należnej opłaty dolicza się 25% opłat podanych w § 1-ym.

§ 6. Urzędnicy techniczni delegowani przez inne urzędy państwowe nie opłacają żadnych należności, o ile sami sporządzają odrysy, odpisy i wyciągi dla celów ściśle urzędowych.

Żadnych należności nie płacą także urzędnicy samorządowi, sporządzający odrysy i odpisy dla celów podatku drogowego. Wolne od opłat są także odrysy i odpisy dla zawiązujących się spółek wodnych. Mierniczowie przysięgli i ich zarejestrowani zastępcy mogą sami na miejscu sporządzać odrysy i odpisy dowodów pomiarowych za opłatą w wysokości 50% należności obliczanej według zasad podanych w § 1-ym niniejszego rozporządzenia. Opłata nie obejmuje kosztów sprawdzania i poświadczania sporządzonych odrysów, odpisów i wyciągów.

Odrysy i odpisy dowodów pomiarowych, sporządzane przez mierniczych przysięgłych w celu wykonywania prac, związanych z przebudową ustroju rolnego, prowadzonych przez nich z polecenia urzędów ziemskich, są wolne od powyższych opłat.

§ 7. Za sprawdzenie i poświadczenie zgodności z oryginałem odrysu, lub wyciągu z dowodu pomiarowego, przedstawionego przez osoby, wymienione w § 6-ym lub przez strony interesowane, okręgowy urząd ziemski pobierać będzie 20% opłat, ustalonych w § 1-ym.

§ 8. Opłaty przewidziane w § 4 uiszcza się zapomocą znaczków stemplowych (art. 18 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych — Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570), których łączna wartość nominalna po doliczeniu dodatku 10%-owego (rozprządzenie Ministra Skarbu z dnia 6 marca 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 138) równa się opłacie należnej w myśl § 4. Urząd, wydający odpis lub wyciąg, kasuje znaczki stemplowe za pomocą pieczęci urzędowej.

Opłaty, należne w myśl innych postanowień niniejszego rozporządzenia, winny być wpłacone do P. K. O. na rachunki specjalne, otwarte okręgowym urzędom ziemskim dla wpływów funduszu obrotowego reformy rolnej.

Dowód wpłaty P. K. O. o uiszczeniu należnej kwoty strona interesowana dołączy do podania składanego do okręgowego urzędu ziemskiego w sprawie odrysu lub odpisu.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze nie narusza w niczem obowiązujących przepisów co do bezpłatnego dostarczania operatów pomiarowych dla celów podatkowych (katastru) i ksiąg gruntowych i wchodzi w życie w dwa tygodnie po ogłoszeniu.

Minister Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski.*

(„Monitor Polski" z dnia 11.VI. 1932 r. Nr. 132, poz. 163).

7.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I MINISTRA REFORM ROLNYCH

z dnia 6 czerwca 1932 r.

w sprawie komisyj, przewidzianych w ustawie z dnia 12 marca 1932 r. o ułatwieniu spłaty uciążliwych zobowiązań obciążających gospodarstwa rolne.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 12 marca 1932 r. o ułatwieniu spłaty uciążliwych zobowiązań, obciążających gospodarstwa rolne (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 221) zarządza się co następuje:

§ 1. Opinje co do potrzeby i celowości zamierzonej parcelacji wydawać będzie w każdem województwie komi-

sja specjalna nosząca nazwę: „Wojewódzki Komitet do spraw finasowo-rolnych".

W skład Komitetu wchodzą:

a) wojewoda lub wyznaczony przez niego zastępca jako przewodniczący,

b) przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości,

c) prezes izby skarbowej,

d) prezes okręgowego urzędu ziemskiego,

e) przedstawiciel wojewódzkiego wydziału rolnictwa,

f) przedstawiciel oddziału Banku Polskiego,

g) przedstawiciel oddziału Banku Gospodarstwa Krajowego,

h) przedstawiciel oddziału Państwowego Banku Rolnego,

i) po jednym przedstawicielu od trzech innych publicznych, prywatnych i spółdzielczych instytucyj finansowych, wyznaczanych przez wojewodę,

j) przedstawiciel izby przemysłowo-handlowej,

k) czterech przedstawicieli organizacyj rolniczych, wyznaczanych dla każdego województwa przez Ministra Rolnictwa.

Równocześnie z wyznaczeniem członków Komitetu, wymienionych w punktach b) do h) włącznie, należy wyznaczyć stałych zastępców tych członków.

§ 2. Posiedzenia Komitetu zwołuje w miarę potrzeby przewodniczący, zawiadamiając wszystkich członków o terminie posiedzenia listami poleconemi.

Opinje swoje Komitet wydaje zwykłą większością głosów w obecności co najmniej ośmiu członków, a w tem przewodniczącego lub jego zastępcy; w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Za zgodą przewodniczącego na posiedzeniu Komitetu mogą być obecne osoby interesowane, celem złożenia wyjaśnień lub oświadczeń.

§ 3. Organem wykonawczym Komitetu jest biuro Komitetu. Na jego czele stoi sekretarz powołany przez wojewodę z pośród osób, niewchodzących w skład Komitetu.

§ 4. W celu uzyskania od Komitetu opinji, przewidzianej w art. 2 ustawy z dnia 12 marca 1932 r. o ułatwieniu spłaty uciążliwych zobowiązań obciążających gospodarstwa rolne, właściciel nieruchomości winien złożyć odpowiedni wniosek do biura Komitetu.

Do wniosku należy dołączyć pełny wyciąg hipoteczny (z księgi hipotecznej, gruntowej, rejestru wieczystego) wszystkich nieruchomości wnioskodawcy, szkic nieruchomości, którą właściciel zamierza poddać częściowej lub całkowitej parcelacji, z oznaczeniem obszaru ulegającego tej parcelacji, oraz świadectwo hipoteczne o prawnem miejscu zamieszkania wierzycieli i osób uprawnionych rzeczowo na parcelowanej nieruchomości, albo też jeżeli prawne miejsce zamieszkania nie jest ustalone, — znane właścicielowi adresy tych osób, jak również wszelkie materjały, które zdaniem właściciela mogłyby ułatwić pracę Komitetu.

§ 5. Po otrzymaniu wniosku (§ 4) biuro Komitetu może wzywać właściciela nieruchomości oraz wierzycieli, żądać od nich złożenia oświadczeń, wyjaśnień, przedstawienia dokumentów lub innych dowodów i za zgodą osób interesowanych i na ich koszt—powoływać rzeczoznawców.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Minister Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

(Dz. U. R. P. z dnia 21 czerwca 1932 r. Nr. 50, poz. 472).

8

OKÓLNIK MINISTRA REFORM ROLNYCH

Nr. 384

z dnia 13 czerwca 1932 r.

w sprawie wykonywania przez mierniczych przysięgłych prac pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego.

Wobec tego, że niektóre okręgowe urzędy ziemskie tolerują powierzanie przez mierniczych przysięgłych wykonywania prac pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego, w charakterze samodzielnych wykonawców, personelowi niewykwalifikowanemu wyjaśniam, co następuje:

1) na podstawie art. 9 ustawy z dn. 15.VII. 1925 r. o mierniczych przysięgłych wykonywanie prac pomiarowych stanowi wyłączne prawo mierniczych przysięgłych,

2) w myśl rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dn. 28.VI. 1926 r. o wykonaniu ustawy o mierniczych przysięgłych (Dz. Ust. R. P. z r. 1926 Nr. 71, poz. 412) mierniczowie przysięgli winni wykonywać czynności miernicze osobiście lub też mogą posługiwać się praktykantami na mierniczych przysięgłych, zarejestrowanymi w urzędzie wojewódzkim. Za praktykantów zaś na mierniczych przysięgłych należy uważać osoby, odpowiadające warunkom, wskazanym w art. 2 ustawy o mierniczych przysięgłych,

3) praktykanci na mierniczych przysięgłych, zarejestrowani w urzędach wojewódzkich, mogą z ramienia mierniczego przysięgłego wykonywać samodzielnie prace pomiarowe, natomiast personel pomocniczy mierniczego przysięgłego, na skutek polecenia tego ostatniego, może dokonywać pewnych czynności mierniczych na gruncie, lecz pod warunkiem, że czynności te zostaną wykonane w obecności i pod nadzorem mierniczego przysięgłego względnie pracującego u niego zarejestrowanego praktykanta,

4) okręgowy urząd ziemski po otrzymaniu od mierniczego przysięgłego w myśl § 5 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dn. 27.IV. 1927 r. w brzmieniu nadanem przez rozporządzenie Ministra Reform Rolnych z dn. 7.I.

1930 r. (D. U. R. P. Nr. 4, poz. 33) w sprawie wykonywania przez mierniczych przysięgłych prac pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego, wykazu jego personelu pomocniczego, który będzie zajęty przy wykonaniu każdej poszczególnej pracy, może i powinien w razie uznania zażądać od mierniczego przysięgłego usunięcia z miejsca prac osób, które, zdaniem okręgowego urzędu ziemskiego, nie są odpowiednie, lecz nie powinien pod żadnym pozorem nietylko narzucać mierniczym tych lub innych pomocników, a tembardziej uzależniać oddanie prac od przyjęcia przez mierniczego przysięgłego osób niewykwalifikowanych w charakterze „samodzielnych wykonawców".

Okręgowe urzędy ziemskie winny przestrzegać, aby nieposiadający kwalifikacyj samodzielny personel pomocniczy mierniczych przysięgłych w pracach wykonywanych przez nich dla urzędów ziemskich był zastąpiony przez wykwalifikowanych praktykantów z tem jednak, by wskazana zamiana odbywała się stopniowo i nie spowodowała zahamowania w wykonaniu prac, związanych z przebudową ustroju rolnego.

Za Ministra: *J. Radwan,* Podsekretarz Stanu.

9.

INSTRUKCJA
MINISTRA REFORM ROLNYCH

z dnia 21 czerwca 1932 r.

o przyznawaniu pomocy kredytowej w budulcu, przenoszącym lub wznoszącym budynki przy scaleniu oraz nabywcom samodzielnych gospodarstw przy parcelacji.

§ 1.

Na podstawie cz. 3 art. 20 ustawy z dn. 9 marca 1932 r. o Funduszu Obrotowym Reformy Rolnej (Dz. Ust. R. P. Nr. 26, poz. 236) mogą być przyznawane pożyczki w budulcu z lasów państwowych:

a) uczestnikom scalenia na cele związane z przeniesieniem, wzniesieniem lub wykończeniem i remontem bu-

dynków mieszkalnych i gospodarczych przy scaleniu na nowych działkach, otrzymanych w wyniku scalenia;

b) nabywcom samodzielnych parcel na pobudowanie lub naprawę budynków mieszkalnych lub gospodarczych.

Uczestnicy scalenia uprawnieni do korzystania z pomocy kredytowej mogą otrzymywać te pożyczki po uprawomocnieniu się orzeczenia okręgowej komisji ziemskiej, zatwierdzającego projekt scalenia.

Nabywcy samodzielnych parcel przy parcelacji rządowej, po otrzymaniu orzeczenia z art. 61 ustawy o wyk. ref. roln.; przy parcelacji prywatnej po zawarciu rejentalnych aktów kupna sprzedaży i ujawnieniu ich w hipotece.

§ 2.

Pożyczki w budulcu przyznają powiatowe urzędy ziemskie z najbliższych nadleśnictw i możliwie z najbliżej położonego od miejsca zabudowy obszaru leśnego, w granicach pozostających do dyspozycji okręgowych urzędów ziemskich kontyngentów, według zasad i trybu, ustalonych w niniejszej instrukcji.

Powiatowe urzędy ziemskie rozpatrują złożone podania i kwalifikują je na podstawie własnych danych, opinij referatów budowlanych okręgowych urzędów ziemskich, informacyj petenta, oraz, biorąc pod uwagę dotychczasowe zadłużenie z funduszów Skarbu Państwa, jak również sytuację finansową petenta — wydają decyzje na pożyczki w budulcu (wzór [1]).

Podania nieletnich i niewłasnowolnych mogą być rozpatrywane dopiero po uprzedniem stwierdzeniu, że mają oni ustalonych sądownie prawnych zastępców i że prawni zastępcy są upoważnieni do zaciągania pożyczki w złotych w złocie w odpowiedniej kwocie.

Wysokość pożyczki w budulcu nie może przekraczać sumy zł. 750 na jedno gospodarstwo, przy uwzględnieniu w stosunku do scalających się gospodarstw zasady, że łączna suma obciążeń danego gospodarstwa winna się mieścić w granicach 50% wartości gruntów każdego pożyczkobiorcy.

---

[1]) Wzór powyższej decyzji powiatowego urzędu ziemskiego nie jest wydrukowany w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Reform Rolnych".

Osoby, które złożyły podania o pożyczki na zabudowę w powiatowych urzędach ziemskich przed wejściem w życie niniejszej instrukcji, a którym do tego czasu nie zostały przyznane pożyczki w gotówce ze względu na brak odpowiednich kredytów, winny być powiadomione, że mogą im być przyznane pożyczki w budulcu.

§ 3.

Przyznana pożyczka w budulcu nie wyklucza zasadniczo możliwości przynania pożyczki uzupełniającej w gotówce, na podstawie obowiązujących przepisów przy tego rodzaju pożyczkach (obecnie obowiązuje w tym względzie „Tymczasowa Instrukcja" z dn. 8.VIII. 1931 r.) i odwrotnie otrzymana pożyczka w gotówce może być również uzupełniona pożyczką w budulcu. Powyższe uzupełnienia mogą mieć jednak miejsce tylko w wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie.

§ 4.

Pożyczki w budulcu przyznawane będą dla scalających się do spłaty w ciągu lat 10, a dla nabywców samodzielnych parcel w ciągu lat 15.

Pożyczki przyznawane w budulcu, spłacane będą w równych amortyzacyjnych ratach rocznych, przyczem termin płatności pierwszej raty przypadnie na dzień 1 listopada po upływie jednego roku dla uczestników scalenia, a dla nabywców samodzielnych gospodarstw z parcelacji — po upływie 3 lat, od daty wydania przez nadleśnictwo asygnaty na odbiór drewna.

§ 5.

Pożyczki w budulcu przyznaje powiatowy urząd ziemski w złotych w złocie, określając w swej decyzji tylko sumą maksymalną, na jaką może być wydany budulec. Nadleśnictwo zaś, przy wydawaniu asygnaty na odbiór drewna, pobiera od uprawnionego pożyczkobiorcy skrypt dłużny w złotych w złocie (wzór [1]) na sumę, na jaką została wydana asygnata, w każdym razie suma ta nie może przekro-

[1]) Wzór powyższego skryptu dłużnego — patrz str. 180.

czyć kwoty wymienionej w decyzji powiatowego urzędu ziemskiego.

Pożyczki te będą oprocentowane po 5% w stosunku rocznym wraz z dodatkiem administracyjnym na rzecz Państwowego Banku Rolnego.

§ 6.

Skrypt dłużny winien zawierać, oprócz podpisu samego pożyczkobiorcy, poręczenie dwóch osób odpowiedzialnych majątkowo, wymienionych w decyzji powiatowego urzędu ziemskiego, względnie przy pożyczkach dla scalających, poręczenie to może być zastąpione solidarną poręką uczestników scalenia, zainteresowanych w zabudowie. Poświadczenia podpisów będą dokonywane zgodnie ze wskazówkami, dotyczącemi wystawiania skryptów dłużnych i poręczeń (załącznik do skryptu dłużnego).

W skrypcie dłużnym winny być wyszczególnione wszystkie warunki, na jakich udzielona została pożyczka.

§ 7.

Decyzję (w 2 egzemplarzach) wraz z podaniem (podaniami) powiatowy urząd ziemski przesyła do właściwego nadleśnictwa, powiadamiając równocześnie odpowiedni oddział Państwowego Banku Rolnego, okręgowy urząd ziemski, — referat budowlany oraz zainteresowanego względnie zainteresowanych o przyznaniu pożyczki w budulcu, z zaznaczeniem, że winien (ni) się zgłosić do wyznaczonego nadleśnictwa po odbiór asygnaty najdalej w ciągu 3 miesięcy od daty przyznania pożyczki: w wypadkach uzasadnionych termin ten może być przez nadleśnictwo przedłużony.

§ 8.

Nadleśnictwo, po zgłoszeniu się zainteresowanego z „zawiadomieniem" powiatowego urzędu ziemskiego po odbiór przyznanego budulca, daje mu możność wyboru potrzebnego materjału.

Po ustaleniu ilości i jakości drewna oraz obliczeniu jego wartości (w każdym razie wartość drewna nie może przekraczać kwoty wymienionej w decyzji powiatowego urzędu ziemskiego), zainteresowany składa w nadleśnictwie skrypt dłużny z 2 poręczeniami osób wskazanych w decyzji powiatowego urzędu ziemskiego (względnie z solidar-

ną poręką), otrzymując wzamian asygnatę na odbiór drewna.

Do wyłącznej kompetencji nadleśnictwa należy pobieranie od pożyczkobiorców skryptów dłużnych. Nadleśnictwa będą miały na uwadze jaknajlepsze zabezpieczenie należności Skarbu Państwa, tak, jak przy kredytowaniu drewna na rachunek lasów państwowych, oraz będą przestrzegały właściwego wystawienia skryptu dłużnego tak pod względem formalnym, jak również odpowiedzialności materjalnej poręczycieli. Jeżeli nadleśnictwo, opierając się na informacjach lokalnych, które mogą być powiatowemu urzędowi ziemskiemu nieznane, posiada informacje co do braku odpowiedzialności materjalnej wskazanych poręczycieli — może wówczas zwrócić się do powiatowego urzędu ziemskiego o zmianę odpowiednich poręczeń, ewentualnie ze wskazaniem innych.

§ 9.

Pobrane skrypty dłużne wraz z decyzjami powiatowych urzędów ziemskich nadleśnictwa przesyłają (w terminach, ustalonych w instrukcji Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych) do właściwych dyrekcyj lasów państwowych, które po sporządzeniu wykazu miesięcznego na wydany budulec — przesyłają te wykazy, załączając przytem skrypty dłużne i decyzje powiatowych urzędów ziemskich, do właściwych (dla danych powiatowych urzędów ziemskich) oddziałów Państwowego Banku Rolnego. Wykazy winny zawierać imię i nazwisko pożyczkobiorcy, oraz sumę, na jaką został wydany budulec.

Oddziały Państwowego Banku Rolnego po sprawdzeniu ważności wystawienia skryptów dłużnych pod względem formalnym (zgodność z decyzją powiatowego urzędu ziemskiego, właściwość podpisów i t. p.) obciążają konta pożyczkobiorców, uznając równocześnie temi sumami rachunek Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (część kredytowa).

Oddziały Państwowego Banku Rolnego w okresach kwartalnych przesyłają Instytucji Centralnej Państwowego Banku Rolnego (Centralna Księgowość) zestawienia miesięczne w sumach ogólnych, które zostały zaksięgowane w wyżej oznaczony sposób, celem uznania należnemi kwotami rachunku Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwo-

wych z równoczesnem obciążeniem temi kwotami rachunku Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (część kredytowa).

§ 10.

Pożyczkami udzielonemi w budulcu, na warunkach wymienionych w skryptach dłużnych — administruje Państwowy Bank Rolny według zasad ustalonych w niniejszej instrukcji. W sprawach nieprzewidzianych instrukcją, jak: udzielanie ulg w spłacie należności, odraczanie terminów płatności rat, przedterminowe ściąganie należności i t. p., zastosowanie mają przepisy, dotyczące pożyczek z części kredytowej Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej.

§ 11.

Udzielona pożyczka w budulcu może być według uznania powiatowego urzędu ziemskiego ściągnięta przed terminem jej płatności w następujących wypadkach:

a) jeżeli dłużnik odstąpi innemu asygnatę, uprawniającą do odbioru budulca, względnie odstąpi w części lub w całości otrzymany budulec;

b) jeżeli dłużnik nie zużyje otrzymanego budulca na cel wskazany przy udzielaniu go;

c) jeżeli dłużnik nie dopełni innych warunków, zastrzeżonych w skrypcie dłużnym.

O swej decyzji, która jest ostateczna, zawiadamia powiatowy urząd ziemski właściwy oddział Państwowego Banku Rolnego, który wezwie dłużnika do spłaty całej pozostałej należytości w terminie miesięcznym od daty wezwania.

§ 12.

Dyrekcja Naczelna Lasów Państwowych przedstawia Ministerstwu Reform Rolnych wykazy według nadleśnictw i powiatów przeznaczonego do dyspozycji urzędów ziemskich drewna w stanie okrągłym lub obrobionym, z zaznaczeniem bliższych danych co do miejsca jego odbioru i przybliżonej ceny.

§ 13.

Ministerstwo Reform Rolnych, na podstawie posiadanych materjałów z Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych

odnośnie pozostawionego do dyspozycji urzędów ziemskich zapasu drewna, ustala kontyngent dla poszczególnych okręgowych urzędów ziemskich, wyrażony w kwotach do jakich mogą wydawać powiatowe urzędy ziemskie decyzje na budulec. Podziału kontyngentu na powiatowe urzędy ziemskie dokonywa okręgowy urząd ziemski.

§ 14.

Nadleśnictwa w okresach kwartalnych przesyłają odnośnym powiatowym urzędom ziemskim wykazy wydanego budulca, celem odnotowania w ewidencjach tych urzędów— sumy i daty wydania.

§ 15.

Sprawozdania rachunkowe z akcji pomocy kredytowej w budulcu sporządza Państwowy Bank Rolny w okresach również kwartalnych i przesyła do wiadomości: Ministerstwu Reform Rolnych, okręgowym urzędom ziemskim i Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych.

Minister Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*

Wzór.

Pożyczki przyznawane w budulcu
z lasów państwowych.

Pożyczka w złotych w złocie.

Skrypt dłużny i poręczenia są wolne od opłaty stemplowej na zasadzie p. 4 art. 120 oraz ust. 2 art. 117 ustawy z dnia 1 VII. 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r Nr. 41, poz. 413).

SKRYPT DŁUŻNY.

§ 1.

Ja niżej podpisan . . . (nazwisko i imię) . . . . właściciel . . . gospodarstwa rolnego, zamieszk . . . i zamieszkanie prawne dla skutków niniejszego zobowiązania obierając . . . we wsi . . . gminy . . . . powiatu . . . . wojew . . . . potwierdzam niniejszem

że na podstawie decyzji Powiatowego Urzędu Ziemskiego w . . . . Nr. . . . z dn. . . . otrzymałem w dniu dzisiejszym z Nadleśnictwa Państwowego w . . . . za asygnacją Nr . . . z dn. . . . . . . : mtr^3 . . . . (wyraźnie metrów sześciennych . . . .) drewna . . . . na budowę . . . . , na warunkach niżej wyszczególnionych, a przewidzianych Instrukcją Ministra Reform Rolnych z dn. 21 czerwca 1932 r. o przyznawaniu pomocy kredytowej w budulcu.

Sprzedany materjał na miejscu obejrzał . . ., sprawdził . . . jego wartość i oświadczam, że żadnych pretensyj z tytułu jego jakości i przydatności dla celów budowy rościć nie będę.

§ 2.

Należność za zakupione drewno, t. j. za mtr.^{3} . . . . po zł. . . . za jeden mtr^3, w łącznej kwocie zł. . . . . . (wyraźnie zł. . . . .) uznaję za swój bezsporny dług wobec Skarbu Państwa i zobowiązuję się spłacić w ciągu . . . . lat bez wezwania i stawiania w zwłoce do Państwowego Banku Rolnego lub właściwego jego Oddziału bezpośrednio, względnie za pośrednictwem jednego z urzędów pocztowych na właściwe konto czekowe Banku w Pocztowej Kasie Oszczędności, w równych amortyzacyjnych ratach rocznych, płatnych 1 listopada każdego roku, a zawierających stosunkowe kwoty na umorzenie należności oraz jej oprocentowanie w wysokości 5 od sta w stosunku rocznym. Pierwsza rata będzie płatna 1 listopada 19. . . roku.

§ 3.

Upoważniam Państwowy Bank Rolny, o ile Bank będzie zabezpieczał hipotecznie przypadające odemnie inne należności Skarbu Państwa lub Państwowego Banku Rolnego, względnie o ile Bank uzna to za potrzebne, do hipotecznego zabezpieczenia pożyczki niniejszej. Wszelkie koszty związane z zahipotekowaniem tej pożyczki, zobowiązuję się pokryć z własnych funduszów.

§ 4.

W razie nieuiszczenia w terminie którejkolwiek bądź raty zobowiązuję się uiścić od uchybionego terminu aż do

dnia faktycznego uregulowania należności odsetki zwłoki w wysokości ½ % miesięcznie od całej zaległej sumy wraz z % %, z tem, że rozpoczęty miesiąc liczyć się będzie za cały, przyczem bieg procentów i odsetek zwłoki nie może tamować dochodzenia długu w każdym czasie po terminie bez wezwania.

Ewentualne ściąganie należności, niewpłaconych w terminie, odbywać się będzie zgodnie z obowiązującymi Państwowy Bank Rolny przepisami.

Wszelkie koszty związane z egzekwowaniem należności, zobowiązuje się pokryć z własnych funduszów.

§ 5.

Przysługuje mi prawo spłacenia przed terminem całości lub części wymienionej pożyczki, przyczem zostaną doliczone % % do końca danego roku kalendarzowego.

§ 6.

Wszelkie należności z tytułu tej pożyczki, przypadające Skarbowi Państwa, uiszczać będę w złotych w złocie, a to bądź złotemi monetami polskiemi, licząc, że jeden złoty w złocie równa się jednemu złotemu w monetach polskich złotych, bądź innym pieniądzem obiegowym, według równowartości 900 5332 grama czystego złota za jednego złotego w złocie. Równowartość ta obliczana będzie na dzień poprzedzający bezpośrednio datę zapłaty, według wartości złota, ogłaszanej w „Monitorze Polskim" przez Ministra Skarbu.

W razie zapłaty należności za pośrednictwem poczty lub instytucyj kredytowych wpłata uznaje się za dokonaną w tym dniu, w którym Bank uzyskał możność dysponowania tą sumą.

§ 7.

Poddaję się temu rygorowi, że niespłacona pożyczka wraz z ubocznemi należnościami staje się wymagalna i podlega natychmiastowemu zwrotowi do Państwowego Banku Rolnego: a) jeżeli nie zostaną przezemnie spełnione warunki, zastrzeżone w niniejszym skrypcie dłużnym, b) jeżeli nie zużyję otrzymanego drewna na cele w niniejszym skrypcie dłużnym oznaczone, lub c) jeżeli odstąpiłbym (abym) osobie trzeciej asygnatę, uprawniającą do odbioru

drewna, względnie odstąpiłbym (abym) w części lub w całości otrzymane drewno, d) w wypadku skierowania przez osoby trzecie egzekucji do mojej posiadłości, e) w razie dobrowolnego lub przymusowego zbycia mojej posiadłości względnie jej części lub podziału jej. Co do wykonania wszystkich warunków niniejszego zobowiązania poddaję się kontroli urzędów ziemskich.

Miejscowość . . . dnia . . . miesiąca . . . 19 . . r.

Podpis dłużnika.

. . . .

PORĘCZENIE.

My niżej podpisani: 1) . . . .
. . . .
2) . . . . 3) . . . . zamieszkali i zamieszkanie prawne dla skutków niniejszego poręczenia obierający: 1) we wsi . . . . . 2) we wsi . . .
. . . .
. . . 3) we wsi . . . . gminy . . . . powiatu . . . . . . , niniejszem całym swym majątkiem solidarnie poręczamy za terminową spłatę przez . . . . całkowitej sumy pożyczki złotych w złocie . . . . . . (złotych w złocie . . . .) wraz ze wszystkiemi należnościami, wynikającemi z powyższego zobowiązania.

W razie odroczenia przez Państwowy Bank Rolny terminu spłaty długu, zobowiązania nasze wypływające z niniejszego poręczenia, ulegają przedłużeniu i pozostają w swej mocy aż do czasu całkowitej spłaty sumy pożyczkowej wraz ze wszystkiemi należnościami z nią związanemi.

Miejscowość . . . dnia . . . miesiąca . . . 19 . . r.

Podpisy poręczycieli:

. . . .

. . . .

. . . .

Uwierzytelnienie podpisów przez notarjusza, starostę lub wójta gminy.

10.

PISMO OKÓLNE MINISTRA REFORM ROLNYCH

Nr. M. Bud. 1

z dnia 17 maja 1932 r.

w sprawie prac wykonywanych przez referaty budowlane okręgowych urzędów ziemskich w związku ze scalaniem gruntów.

Z uwagi na możliwości kredytowe, przewidywane na akcję zabudowy drobnych gospodarstw w związku ze scalaniem gruntów, oraz ze względu na zmniejszenie personelu w referatach budowlanych, zarządzam, aby przeprowadzać w związku ze scalaniem gruntów w zakresie zabudowy drobnych gospodarstw jedynie następujące prace:

1) ustalanie, zgodnie z pismem okólnem Ministerstwa z dnia 10 października 1930 r. Nr. 1229/M, łącznie z mierniczymi wytycznych projektów scalenia, mając na względzie racjonalne zaprojektowanie arterij komunikacyjnych i rozmieszczenie siedlisk, z uwzględnieniem miejscowych warunków terenowych i zgodnie z potrzebami życia gospodarczego i społecznego wsi.

2) wytyczanie w zagrodach w porozumieniu z właścicielami gruntów miejsca pod budynki, stosownie do przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. i dn. 3 grudnia 1930 r., o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli.

3) opiniowanie wszystkich podań uczestników scalenia o pożyczki na wzniesienie, lub przeniesienia budynków, przyczem uwzględnienie tych podań musi się mieścić w ramach przydzielonych kredytów.

4) dokonywanie w miarę możności kontroli celowości zużycia pożyczek na zabudowę.

Ponadto zaleca się w jaknajszerszej mierze udzielanie uczestnikom scalenia technicznych porad budowlanych przy wznoszeniu i przenoszeniu budynków, oraz pomocy przy wytwarzaniu betonowych materjałów budowlanych, w myśl pisma Nr. 1047/M. z dnia 30.VI. 1930 roku.

Za Ministra: *J. Radwan*, Podsekretarz Stanu.

11.

PISMO OKÓLNE MINISTRA REFORM ROLNYCH

Nr. B. I. 116/6

z dnia 23 czerwca 1932 r.

w sprawie projektu preliminarza budżetowego na okres od 1 kwietnia 1933 do 31 marca 1934 r.

Do okręgowych urzędów ziemskich i Państwowego Banku Rolnego.

Przesyłając w odpisie pismo Ministerstwa Skarbu z dnia 7 maja r. b. L. D. III. 6791/1/32, dotyczące opracowania preliminarza budżetowego na okres 1933/34 oraz odpowiednio ułożone szematy,[1] Ministerstwo Reform Rolnych poleca niezwłocznie przystąpić do prac nad projektem preliminarza, z takim obliczeniem, by gotowe projekty zostały przesłane Ministerstwu **w nieprzekraczalnym terminie do dnia 25 lipca 1932 r.**

Dla jednolitego ujęcia i opracowania projektu preliminarza budżetowego na okres 1933/34 zostały opracowane, wzorem lat ubiegłych, specjalne szematy, dostosowane do wymagań zawartych w piśmie Ministerstwa Skarbu, jak również i do obecnego układu preliminarza budżetowego Ministerstwa Reform Rolnych w następstwie ustawy z dnia 9 marca 1932 r. o funduszu obrotowym reformy rolnej (Dz. Ust. R. P. Nr. 26 poz. 236).

O ileby okręgowy urząd ziemski ustalił potrzebę zgłoszenia specjalnego wydatku szematem nieobjętego, należy ten wydatek zgłosić osobno wraz z możliwie wyczerpującem uzasadnieniem.

Ilość szematów do opracowania projektu preliminarza budżetowego na okres 1933/34 została znacznie zmniejszona, z 71 w roku ubiegłym do 36. Skasowane zostały wszystkie szematy powiatowe. Dane okręgów przeważnie ujmowane są w jednym wierszu poziomym bez podziału na po-

---

[1]) Szematy powyższe nie są wydrukowane w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Reform Rolnych"; zostały one wysłane bezpośrednio okręgowym urzędom ziemskim.

wiaty. Przy opracowywaniu szematów Ministerstwo kierowało się potrzebą uproszczenia prac nad preliminarzem, jednak uproszczenia te nie zwalniają okręgowych urzędów ziemskich z obowiązku powołania do współpracy i powiatowych urzędów ziemskich.

Załączone szematy dzielą się zasadniczo na dwie grupy, z których pierwsza administracyjna obejmuje Nr.Nr. 1 — 10 i druga funduszowa — Nr.Nr. 11 — 36.

Nie poprzestając na przesłaniu odpisu pisma Ministerstwa Skarbu, Ministerstwo uważa za konieczne podkreślić zasadnicze wytyczne, któremi kierować się należy przy układaniu projektu preliminarza.

Konieczność państwowa utrzymania równowagi budżetowej nakłada obowiązek daleko posuniętej oszczędności.

W tym celu Ministerstwo przypomina, że maksymalna granica projektowanego personelu na okres przyszły, nie może w żadnym wypadku przekroczyć stanu faktycznego z maja 1932 r. (netto) t. j. po wyłączeniu stanu nieczynnego i wymówień, co zostało już szczegółowo omówione w uwagach do wzoru Nr. 1. We wzorze Nr. 1 *a* należy podać preliminowany na okres 1933/34 personel (licznik rubryki 9 wzór Nr. 1) z podziałem według stanowisk i kategorji, przyczem szemat ten obejmuje personel etatowy (bez kontraktowego) z poz. 1 i funkcjonarjuszów niższych z poz. 2 § 1. Natomiast we wzorze Nr. 11 należy oddzielnie i niezależnie od wzoru Nr. 1 wykazać techniczny personel wykonawczy i rewidujący (mianowany i prowizoryczny), prócz naczelników wydziałów technicznego i meljoracyjnego, który będąc na etacie Dz. 2 § 1 jest opłacany z kredytów tegoż paragrafu, pozostaje jednak zajęty w poszczególnych częściach funduszu obrotowego reformy rolnej przy pracach pomiarowych i meljoracyjnych.

Wydatki rzeczowo-administracyjne (§§ 2 — 9) należy projektować z uwzględnieniem otrzymanych zarządzeń o potrzebie stosowania w zakresie tych wydatków oszczędności (pismo Ministerstwa Reform Rolnych z dn. 21.V. 1932 r. (Taj. i poprzednie). Szczegółowe uwagi zostały podane na odpowiednich szematach. Przy wszelkich wydatkach należy w kalkulacji uwzględniać zniżkę cen rynkowych, podając wysokość przyjętych za podstawę obliczenia cen jednostkowych w uzasadnieniach do poszczegól-

nych tytułów (pozycji) wydatków. Należy również mieć na uwadze zarządzenie Ministerstwa z dn. 12 marca 1932 r. Nr. 64 — 3 B.G. w sprawie popierania wyrobów krajowych.

Projekt preliminarza planu finansowo-gospodarczego funduszu obrotowego reformy rolnej na okres 1933/34 winien objąć wszystkie wydatki przewidziane w art. 8, 10, 16 i 19, a także wpływy z tytułu należności funduszu, przewidziane w art. 6, 7, 9, 14, 15 i 18 ustawy z dn. 9 marca 1932 r. o funduszu obrotowym reformy rolnej. Przy opracowywaniu projektu preliminarza okręgowe urzędy ziemskie winny mieć na uwadze konieczność dążenia do dalszego obniżenia kosztów wykonania prac oraz zwiększenia należnych wpływów.

Jak wynika z pisma Ministerstwa Skarbu, należy dążyć do zmniejszenia wydatków personalnych, rzeczowo-administracyjnych oraz specjalnych. Przeto, przystępując do zebrania materjału niezbędnego dla ustalenia zakresu potrzeb na okres 1933 34, winien okręgowy urząd ziemski, opierając się na doświadczeniu lat ubiegłych i na znajomości obecnej sytuacji gospodarczo-finansowej, wreszcie na podstawie swoich możliwości personalnych po uwzględnieniu wytycznych Ministerstwa, ustalić zakres prac, które, zdaniem okręgu, należałoby w projektowanym okresie przeprowadzić.

Przy ustalaniu zamierzeń należy zwrócić uwagę, by w przeciwstawieniu do lat ubiegłych, projekty preliminarzy były koordynowane pod kątem wzajemnego uzupełniania się prac, które urzędy zamierzają wykonać. Należy zatem dążyć do uporządkowania i zupełnego wykończenia prac starych nietylko pod względem przeprowadzenia ich na gruncie, ale i pod względem prawnym i rozliczeniowym, starając się wzmocnić i utrwalić wyniki dotychczas przeprowadzonych prac, a projektowane nowe prace prowadzić z jaknajwiększem wykorzystaniem nabytego już doświadczenia, szczególniej zaś w kierunku oszczędnego ich wykonania.

Mając w ten sposób ustalony plan zamierzeń po stronie wydatków, należy specjalną uwagę poświęcić stronie dochodowej, która przy obecnym układzie budżetu, wskutek ustawy o funduszu obrotowym reformy rolnej wymaga specjalnego nastawienia i uwagi. Dlatego też okręgowy

urząd ziemski zestawi w odpowiednich szematach przewidywane w projektowanym okresie dochody, których należy się spodziewać po uwzględnieniu ulg w spłacie należności, z wpływów za wykonane dotychczas prace, względnie udzieloną pomoc kredytową na terenie okręgu. Powyższe pozwoli na wytworzenie sobie świadomości, czy zamierzone przez okręg wydatki z odpowiedniej części funduszu obrotowego reformy rolnej znajdą pokrycie w dochodach tejże części. W wypadku zwyżki wydatków nad dochodami, należy szczegółowo uzasadnić potrzebę dokonania wydatków ponad spodziewane dochody. Przy zestawieniu dochodów należy również dać wyczerpujące wyjaśnienia, uzasadniające wysokość preliminowanych kwot.

Okręgowe urzędy ziemskie otrzymują zasadniczo po 3 egzemplarze każdego z szematów, z których dwa posłużą dla potrzeb okręgu, a trzeci po ostatecznem opracowaniu a następnie skontrolowaniu pod względem ściśle arytmetycznym zostanie przesłany do Ministerstwa, przyczem egzemplarz ten należy wypełnić maszynowo lub też ręcznie czarnym atramentem.

Pomimo, że do wzorów tych załączone są wskazówki i wyjaśnienia, w razie jakichkolwiek niejasności zechcą urzędy ziemskie zwracać się do Ministerstwa o informacje przy powołaniu się na niniejsze zarządzenie.

Przy układaniu preliminarza budżetu na okres 1933/34 należy mieć na uwadze wydatki, które wynikną z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej „o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych" (dekoncentracja).

Ponieważ rozporządzenie to będzie ogłoszone w Dzienniku Ustaw R. P. prawdopodobnie w połowie lipca r. b. z terminem obowiązywania od 1 sierpnia r. b., przeto dla ułatwienia okręgowym urzędom ziemskim orjentacji zostanie w najbliższym czasie nadesłany w odpisie tekst projektu omawianego rozporządzenia.

Przed nadesłaniem projektu preliminarza winien okręgowy urząd ziemski przedłożyć go wraz z wyjaśnieniami p. wojewodzie, celem uzyskania jego stanowiska, względnie uwag, które należy dołączyć do wyjaśnień projektu preliminarza.

A. Część scaleniowo-regulacyjna.

1. **Scalenie.** Jako podstawę obliczeń należy przyjąć zakres prac scaleniowych, wykonywanych zgodnie z planem w okresie budżetowym 1932/33 z tem, **że projektowane wydatki w roku przyszłym nie mogą przekraczać sum, przeznaczonych na wykonanie prac w bieżącym okresie budżetowym, lecz powinny być zasadniczo od nich niższe.**

Wyjątek mogą tu stanowić jedynie wydatki na regulację hipotek i ustalanie tytułów własności w związku ze scaleniem, gdzie suma wydatków może być zaprojektowana w zależności od rzeczywistych potrzeb i faktycznych możliwości wykonania mając na względzie, że prace scaleniowe wykańczane w okresie bieżącym i w okresie 1933/34 mają być również uregulowane pod względem hipotecznym

Zaznacza się jednak, że przy ustalaniu górnej granicy wydatków przyszłorocznych należy wziąć pod uwagę jedynie sumy przeznaczone na pokrycie kosztów prac dokonywanych w roku bieżącym, a temsamem wyeliminować sumy przeznaczone na spłatę zaległych należności z poprzednich okresów budżetowych (powstałych przed 1 kwietnia 1932 r.), gdyż będą one spłacone w okresie bieżącym.

Przy projektowaniu prac, które mają być objęte projektem preliminarza na okres 1933/34 należy przedewszystkiem uwzględnić t. zw. prace stare, t. j. takie, które w okresie bieżącym (do 1 kwietnia 1933 r.) nie zostaną ukończone ostatecznie. Do prac starych, których koszty będą pokrywane z funduszu obrotowego reformy rolnej (z kredytów przekazywanych przez Ministerstwo) może okręgowy urząd ziemski włączyć również te prace zaliczkowe, które w okresie 1932/33 będą doprowadzone do IV stadjum, o ile na zakończenie tych prac (koszty stadjum IV i V) uczestnicy nie będą już mogli w roku przyszłym wpłacić zaliczek w wysokości, odpowiadającej całości kosztów wykonania stadjum IV i V.

Po obliczeniu w ten sposób wszystkich kosztów prac starych (już rozpoczętych na gruncie przed 1 kwietnia 1933 r.) pozostała suma może być przeznaczona na uruchomienie prac nowych.

Objekty nowe, projektowane do uruchomienia w okresie 1933/34 winny odpowiadać wielokrotnie omówionym warunkom i wymaganiom. Przedewszystkiem baczyć nale-

ży, aby były to objekty, w których praca nie będzie skomplikowana i kosztowna t. j. takie, których scalenie nie jest uzależnione od wykonania innych czynności i da bardzo wyraźny efekt, a samo wykonanie nie napotka na trudności. Zatem należy brać pod uwagę objekty, które nie wymagają uzupełnienia gospodarstw, względnie w których uzupełnienie gospodarstw zostało zakończone, posiadają natomiast uciążliwą szachownicę i znaczne wydłużenie działek oraz objekty, w których meljoracje zostaną zakończone bądź też w których projekty meljoracyjne są zarówno pod względem technicznym, jak i z uwagi na rozporządzalne kredyty wykonalne, względnie takie, w których meljoracje są zbędne.

Nie należy też chwilowo obejmować scaleniem objektów:

1. bardzo dużych, składających się z wielu jednostek administracyjnych,

2. miast i miasteczek z natury swej trudniejszych i kosztowniejszych,

3. dla których okaże się konieczną zmiana użytków leśnych na orne, brak zaś pewności, że zezwolenie takie, zwłaszcza gdy w grę wchodzą większe obszary będzie uzyskane,

4. w których przewiduje się innego rodzaju trudności, jak sprostowanie bardzo łamanych granic, trudności dokonania podziału wspólnot i t. p. oraz

5. objektów, których racjonalne scalenie byłoby uzależnione od możności udzielania stosunkowo dużej ilości pożyczek na przeniesienie budynków.

Wreszcie przy kwalifikowaniu do scalenia każdego z nowych objektów, należy brać pod uwagę ustosunkowanie się ludności do zamierzonego scalenia, t. j. nie uwzględniać w zasadzie objektów, w których większość jest niechętna scaleniu i w których urzędy byłyby zmuszone pokrywać koszty świadczeń oraz napotykałyby na stały opór zainteresowanych. Zaznacza się jednak, że objekty położone w pobliżu punktów handlowych i arteryj komunikacyjnych oraz w pobliżu granicy państwa winny być z reguły poddane scaleniu przed objektami położonemi dalej.

2. **Znoszenie służebności.** W zakresie znoszenia służebności należy uwzględnić przy opracowywaniu projektu preliminarza wszystkie te objekty, w których prace w ro-

ku przyszłym będą mogły być prowadzone, a to z uwagi na konieczność jaknajszybszego zakończenia akcji znoszenia służebności.

Wydatki na wykonywanie dowodów pomiarowych, o ile strony są zobowiązywane do dostarczenia tych dowodów, mogą być przez okręgowe urzędy ziemskie projektowane tylko wówczas, gdy jest to specjalnie uzasadnione.

3. **Drobne regulacje.** W zakresie zaś drobnych regulacji, traktowanych jako samodzielna akcja, należy z reguły ograniczać się do najkonieczniejszych wydatków.

Dla zebrania pomocniczych materjałów cyfrowych i przeprowadzenia obliczeń przy opracowaniu części scaleniowo-regulacyjnej mogą okręgowe urzędy ziemskie posługiwać się wzorami, ustalonemi dla opracowania planu prac na rok bieżący. Wzorów tych Ministerstwo rozsyłać nie będzie, a w razie potrzeby należy je przygotować we własnym zakresie.

Zebrany materjał liczbowy okręgowe urzędy ziemskie po należytem sprawdzeniu zestawią w przedłożeniu projektu preliminarza planu finansowo-gospodarczego prac regulacyjnych we wzorach Nr.Nr. 13 — 15.

B. Część parcelacyjna.

Przy opracowywaniu planu finansowo-gospodarczego części parcelacyjnej funduszu obrotowego reformy rolnej należy niezależnie od wyjaśnień podanych we wzorach Nr.Nr. 16 — 30 mieć na względzie:

I. **we wpływach** — należy zwrócić szczególniejszą uwagę na stronę dochodową zarówno z tytułu należności za ziemię od nabywców gruntów państwowych i z przejściowej administracji majątków, jak i z opłat za nadzór nad parcelacją prywatną oraz z tytułu zwrotu wydatków, poniesionych w związku z wykonywaniem parcelacji zastępczej na podstawie art. 63 i cz. 4 art. 16 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r., ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o uregulowaniu stanu prawnego nabywców z parcelacji w województwach południowych i ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o uregulowaniu prawa własności gruntów, oddanych w drodze parcelacji w posiadanie nabywców na obszarze województw centralnych i wschodnich.

II. **w wydatkach** — 1. wydatki na tworzenie zapasu ziemi zasadniczo należy ograniczyć do preliminowania sum

z tytułu zawartych w latach ubiegłych umów przy dobrowolnych układach i z tytułu rozpoczętych prac w związku z przymusowym wykupem tych majątków, w których na prace przedwstępne okręgowe urzędy ziemskie poniosły już wydatki, względnie w których zapadły już prawomocne decyzje, lub też w których okręgowy urząd ziemski uważałby z innych względów za konieczne zrealizowanie przymusowego wykupu. Należy również przewidzieć pewne sumy na nabycie ziemi, obciążonej należnościami funduszu obrotowego reformy rolnej, z licytacji, a to celem uchronienia tegoż funduszu od strat.

2. odnośnie wypłat wynagrodzenia za majątki przejęte z ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. i z dekretów b. Litwy Środkowej Ministerstwo nie podaje żadnych wzorów, ponieważ posiada wystarczające materjały z lat ubiegłych,

3. w zakresie wydatków na likwidację stosunków dzierżawnych i służbowych nie należy w dalszym ciągu stosować przedterminowego rozwiązywania umów dzierżawnych w domenach państwowych, by tem samem nie powodować wydatków ze Skarbu Państwa na odszkodowanie z tytułu poczynionych nakładów i utraconych korzyści,

4. meljoracje na gruntach państwowych mogą być prowadzone w takich rozmiarach, aby koszt ich znalazł pokrycie w sprzedażnej cenie szacunkowej tych gruntów,

5. przy parcelacji gruntów państwowych należy dążyć do należytego zlikwidowania posiadanego, a nadającego się w okresie 1933/34 do parcelacji, remanentu gruntów państwowych z zastrzeżeniem podanem w p. 3; parcelację objektów nowoprzejmowanych od innych władz należy ograniczyć do najniezbędniejszych wypadków,

6. wydatki zwrotne w związku z parcelacją zastępczą z art. 63 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r., należy ograniczyć do niezbędnych, między innemi wydatki na koszty pomiarów można ponosić tylko wtedy, gdy protokólarnie stwierdzono, że właściciel dowodów pomiarowych nie doręczył, a od mierniczego okręgowy urząd ziemski dowodów pomiarowych nie otrzymał.

Ministerstwo w odniesieniu do tej parcelacji wzoru żadnego nie przysyła, uważając, że zasadniczo w okresie 1933/34 prac tych na szerszym terenie okręgowy urząd ziemski prowadzić nie będzie, a to ze względu, że parcelacja ta pociąga za sobą konieczność wydatkowania większych

sum na spłaty obciążeń hipotecznych. W wypadkach koniecznych, gdy okręgowy urząd ziemski uzna za niezbędne prowadzenie tej pracy, należy wydatek powyższy zapreliminować na oddzielnym załączniku wraz z odpowiedniem uzasadnieniem. W tym wypadku należy dążyć do uregulowania obciążeń hipotecznych w drodze segregacji pożyczek kredytu długoterminowego, a uregulowanie innych obciążeń, co do których strony nie dojdą do układu należy przewidywać drogą akcji kredytowej dla nabywców gruntów. Sumy potrzebne na ten cel należy zapreliminować w części kredytowej funduszu obrotowego reformy rolnej. Prowadząc parcelację zastępczą okręgowy urząd ziemski powinien ściągać od nabywców wpłaty z tytułu zawartych z nimi umów i wpłaty te przeznaczać na regulowanie hipotek i zwrot wydatków, poniesionych przez urzędy ziemskie. Pozostałe prace, dotyczące parcelacji zastępczej, wykonywane w trybie ustaw z dnia 23 marca 1929 r. i 18 marca 1932 r., specjalnych wyjaśnień nie wymagają, gdyż wytyczne zostały ustalone we wzorach Nr. 27 i 28.

C. Część meljoracyjna.

W zakresie części meljoracyjnej funduszu obrotowego reformy rolnej na okres 1933/34 należy:

1. preliminować w pierwszym rzędzie wydatki na zakończenie i kontynuowanie prac już rozpoczętych, względnie przewidywanych do wykonania w okresie 1933/34, a to w związku z realizowaniem planów prac agrarnych.

2. przewidzieć wykonanie ekspertyz, projektów i robót meljoracyjnych w objektach, w których scalenie ma być prowadzone w latach następnych, z tem, że zakres prac meljoracyjnych nie powinien zasadniczo ulegać znacznemu zmniejszeniu i niedopuszczalnym ze względów organizacyjnych większym wahaniom w poszczególnych latach.

Mając na uwadze powyższe, należy, wdrażając akcję scaleniową w objektach, wymagających meljoracji, dążyć do wykonywania nowych robót meljoracyjnych zasadniczo przed ustaleniem starego stanu posiadania, a w każdym bądź razie nie później, niż mierniczy przygotuje projekt scalenia, a to ze względu na konieczność zainteresowania w pracach szarwarkowych wszystkich uczestników scalenia. Należy również mieć na względzie przedewszystkiem objekty najbardziej wymagające meljoracji i gwarantujące największy efekt z wykonania meljoracji, przy najmniej-

szych kosztach tego wykonania (szarwark, należyte wyzyskanie dozoru, niekosztowne odpływy i t. p.).

Preliminując wydatki na konserwację wykonanych urządzeń meljoracyjnych, należy mieć na względzie, iż zasadniczo konserwacja tych urządzeń winna być wykonywana przez spółki wodne, które zawiązywać należy w miarę możności niezwłocznie po zakończeniu robót meljoracyjnych.

Przy prelimimowaniu wydatków na uprawę i obsiew zmeljorowanych gruntów należy mieć na względzie wyłącznie urządzanie poletek pokazowych, uwzględniając również objekty stare, wymagające zakładania takich poletek, a zmeljorowane w latach ubiegłych. Wydatki na uprawę i obsiew powinny być zwrotne.

Preliminując wydatki na zaopatrywanie osiedli w wodę, należy mieć na względzie tylko takie objekty, w których nie da się przeprowadzić racjonalnej przebudowy ustroju rolnego bez wykonania urządzeń hydrotechnicznych, przyczem zainteresowani uczestnicy tej przebudowy nie są w stanie ze względów technicznych, lub też finansowych wykonać powyższych urządzeń we własnym zakresie.

Należy również unikać planowania kosztownych robót hydrotechnicznych, które mogłyby spowodować zbytnie obciążenie gospodarstw, powstałych z przebudowy ustroju rolnego i utrudnić zainteresowanym uczestnikom tej przebudowy wywiązanie się z zaciągniętych przez nich zobowiązań względem Skarbu Państwa.

Przy planowaniu prac tych należy również mieć na względzie takie ich rozmieszczenie, które przyczyniłoby się do możliwie znacznego obniżenia kosztów transportu materjałów i narzędzi, diet i kosztów przejazdu majstra i t. p.

D. Część kredytowa.

W okresie 1933/34 pomoc kredytowa za małemi wyjątkami będzie stosowana prawie wyłącznie przy scalaniu gruntów, przyczem w pierwszym rzędzie na przeniesienie względnie wzniesienie budynków, a następnie dopiero na dokupno ziemi przez gospodarstwa karłowate i małorolne. Kredyt gruntowy będzie przyznawany tylko przy parcelacji z lat ubiegłych w wyjątkowych wypadkach, kiedy ceny ziemi będą bardzo niskie i jedynie w odniesieniu do woje-

wództw zachodnich akcja ta mogłaby przybrać nieco większe rozmiary i dotyczyć nietylko wypadków koniecznych dla uregulowania zobowiązań nabywców w stosunku do sprzedawcy, lecz również objąć choćby w najniezbędniejszym rozmiarze i pomoc w uregulowaniu prywatnych zobowiązań osadników.

Minister Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz.*

12.

ODPIS PISMA MINISTERSTWA SKARBU

L. D. III. 6791/1/32

z dnia 7 maja 1932 r.

w sprawie opracowywania preliminarza budżetowego na okres 1933/34.

Do Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw.

I. Celem przedłożenia Sejmowi preliminarza budżetowego na okres od 1 kwietnia 1933 do 31 marca 1934 w terminie, przewidzianym w art. 25 Konstytucji, Ministerstwo Skarbu prosi o przystąpienie do prac nad preliminarzami dla poszczególnych części oraz o wydanie władzom podległym odpowiednich zarządzeń z uwzględnieniem następujących terminów:

Władze i urzędy I instancji winny przedstawić projekty swych preliminarzy władzom II instancji najdalej do dnia 15 czerwca 1932, władze zaś II instancji winny przedłożyć władzom naczelnym projekty preliminarzy własnych oraz wszystkich władz i urzędów I instancji najdalej do dnia 15 lipca 1932 r.

Ministerstwu Skarbu należy przesłać preliminarze, obejmujące całe części, w ostatecznym terminie do dnia 1 września 1932 r.

II. Przy opracowywaniu preliminarza należy mieć na uwadze, że musi on być dostosowany do faktycznej sytuacji budżetowej i gospodarczej Państwa.

Stosownie do tego należy ogólną sumę wydatków dla każdej części budżetu określić w jak najniższych rozmiarach, uwzględniając w tym celu wszelkie oszczędności, zarówno już dokonane jak i mogące jeszcze być uzyskane tak w drodze normalnego ograniczenia wydatków, jak i w drodze zasadniczych zmian natury organizacyjnej.

W celu osiągnięcia możliwie najniższych wydatków należy wyzyskać wszelkie możliwości oszczędnościowe we wszystkich grupach wydatków, ze szczególnem uwzględnieniem zasad oszczędnościowych, zawartych w okólniku Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1931 r. L. 190/T.

Zakupy (dotyczy to w pierwszym rzędzie samochodów osobowych i inwentarza biurowego) oraz inwestycje, nie mające charakteru konieczności państwowych, winny być zaniechane. Etaty osobowe należy sprowadzić do możliwie najniższego poziomu, przyczem maksymalną granicą tych etatów we wszystkich stopniach służbowych (grupach uposażenia) winien być stan faktyczny z dnia 1 maja 1932 r. po wyłączeniu funkcjonarjuszów, którzy znajdują się w stanie nieczynnym lub którym wypowiedziano kontrakty.

III. Obliczenie wydatków osobowych należy oprzeć na stanie prawnym i normach uposażeniowych, obowiązujących w dniu 1 maja 1932 r.

Przy każdym paragrafie, obejmującym kredyty na wypłaty uposażenia (wynagrodzenia), należy podać ilość osób, stopnie służbowe (grupy uposażenia) oraz przeciętną wysokość miesięcznego uposażenia (wynagrodzenia), przypadającego na jednego funkcjonarjusza państwowego danego stopnia służbowego względnie grupy uposażenia. Ponadto należy każdą sumę wydatków uposażeniowych rozbić na poszczególne części składowe z uwzględnieniem następującego podziału:

1) uposażenie (wynagrodzenie),
2) dodatek ekonomiczny,
3) dodatek kresowy,
4) wynagrodzenia z art. 9 ustawy uposażeniowej,
5) dodatek na mieszkanie względnie zastępujące go zasiłki miesięczne,
6) dodatki z art. 10 ustawy uposażeniowej,
7) inne ewentualne dodatki (należy je wymienić i podać ich podstawę prawną).

Jako uposażenie (wynagrodzenie) należy wykazać w punkcie 1) uposażenie, przysługujące na zasadzie art. 3, 37 ust. 1, 47 ust, 1, 48 ust. 2, 49 ust. 2, 54 ust. 1, 62 ust. 1 i 118 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) oraz art. 4, 8 i 25 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) przy uwzględnieniu postanowień art. 8 ustawy z dnia 18 grudnia 1926 r. o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 października do 31 grudnia 1926 r. i o prowizorjum budżetowem na czas od 1 stycznia do 31 marca 1927 r. (Dz. U. R.P . Nr. 125, poz. 725) oraz art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 stycznia 1928 r. w sprawie podwyższenia uposażenia wojskowych zawodowych i oficerów rezerwy, zatrzymanych w służbie czynnej (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 42) względnie zasadnicze wynagrodzenie, wynikające z umów.

IV. W grupie A. „Administracja" należy kredyty na nagrody, zapomogi i wynagrodzenia za prace w godzinach nadliczbowych (zasadniczo § 2, poz. 1) preliminować bez wyjątków najwyżej w wysokości 1% sumy kredytu na uposażenie, obliczone po potrąceniu dodatków, wyszczególnionych w punktach 4, 6 i 7 ustępu III niniejszego okólnika.

Przy wydatkach na umundurowanie (zasadniczo § 2, poz. 2) należy podać ilość, rodzaj i cenę poszczególnych części umundurowania, a przy wydatkach na opłaty ubezpieczeniowe (zasadniczo § 2, poz. 3) sposób obliczenia tych wydatków (ilość osób, normy ubezpieczeniowe i t. d.).

Przy wydatkach na podróże służbowe i przesiedlenia należy podać ilość zamierzonych podróży względnie przesiedleń oraz ich przeciętny koszt.

W dalszych wydatkach rzeczowo-administracyjnych należy przy poszczególnych wydatkach podać ilość i rodzaj materjałów oraz ceny jednostkowe, przyjęte za podstawę obliczenia odnośnych kredytów, a przy wydatkach na komorne ilość objektów oraz wysokość czynszu, przypadającego na każdy objekt.

Przy środkach lokomocji należy też podać ilość utrzymywanych samochodów i innych środków lokomocyjnych.

Dla wydatków typowych, jak środki lokomocji, materjały pisarskie, opał, światło, woda, obowiązują jako maksymalne normy, przyjęte w preliminarzu budżetowym na rok 1932/33 z uwzględnieniem jednakże dalszych możliwości oszczędnościowych.

Co się tyczy cen poszczególnych artykułów, to nie należy się kierować cenami przyjmowanemi dotychczas za podstawę obliczenia kredytów, lecz należy gruntownie i wszechstronnie zbadać rzeczywiste ceny rynkowe wszystkich artykułów, objętych wydatkami preliminarza i uwzględnić zniżkę cen, aktualną w chwili dokonywania obliczeń.

Wysokość przyjętych cen należy podać przy poszczególnych pozycjach.

Do wszystkich wydatków inwestycyjnych, a w szczególności wydatków budowlanych, przekraczających kwotę 100.000 zł., należy dołączyć wyciągi z kosztorysów, uzasadniające szczegółowo wysokość wydatku. Przy wydatkach, które są poszczególnemi ratami, przenaczonemi na jeden cel inwestycyjny, osiągalny w ciągu dłuższego okresu czasu, niż jeden rok, należy podać przypuszczalny i na kosztorysie oparty koszt całej inwestycji, ze wskazaniem dotychczasowego stanu inwestycyj oraz kwot, które na ten cel były przyznane w budżetach i rzeczywiście wydatkowane w okresach, poprzedzających rok budżetowy 1932/33, oraz które będą potrzebne w następnych okresach budżetowych. Analogicznie należy postąpić przy wydatkach na znaczniejsze dostawy, których wykonanie przewiduje się na okres dłuższy, niż jeden rok.

Do obliczenia wydatków w walutach obcych należy przyjąć kursy dewiz według przeciętnych notowań Giełdy Warszawskiej z kwietnia 1932 r. Ewentualne odchylenia należy uzasadnić.

V. Objaśnienia należy sporządzić możliwie wyczerpująco, przyczem w stosunku do lat porzednich należy je rozszerzyć, a w szczególności tak w dochodach jak i wydatkach należy powołać ustawy i rozporządzenia (z podaniem Dziennika Ustaw lub Dziennika Rozporządzeń, w którym zostały ogłoszone), na których preliminowane kwoty się opierają.

Szczegółowego objaśnienia i uzasadnienia wymagają zwłaszcza wszelkie znaczniejsze odchylenia cyfr preliminarza od budżetu na rok 1932/33, jak również wszelkie nowe dochody i wydatki nie objęte budżetem na 1932/33.

Podobnie jak w latach ubiegłych należy w objaśnieniach względnie w osobnych załącznikach zamieścić tabele etatów osobowych w porównaniu z etatami według budżetu na rok 1932/33 względnie z zaznaczeniem, że etaty w porównaniu z tymże budżetem nie ulegają zmianie. W tabelach tych w osobnej rubryce, następującej po rubryce „stopień służbowy" (grupa uposażenia), należy zamieścić przeciętny wydatek uposażeniowy, uwzględniony w kredytach, a przypadający w stosunku miesięcznym na jedną osobę danego stopnia służbowego względnie danej grupy uposażenia.

VI. Układ i szemat preliminarzy pozostaje zasadniczo niezmieniony. Preliminarze winny zatem zawierać obok cyfr dochodów i wydatków na rok 1933/34 cyfry budżetu na rok 1932/33, cyfry wykonania budżetu 1931/32 oraz cyfry zamknięcia rachunków za rok 1930/31, przystosowane odpowiednio do rubryk preliminarzy na rok 1933/34.

W tych jednak wypadkach, w których przy poszczególnych dochodach lub wydatkach stosowane było dotychczas preliminowanie netto, należy przystąpić do zrealizowania możliwie w najszerszym zakresie zasady preliminowania brutto. O ileby w pewnych wypadkach zasada ta nie mogła być przeprowadzona, należy zamieścić szczegółowe plany finasowo-gospodarcze, zawierające wszelkie dochody i wydatki danych jednostek gospodarczych.

Poza tem należy wprowadzić większą specjalizację rubryk budżetowych, a w szczególności w paragrafach, następujących po par. 9 „remont i konserwacja budowli", należy preliminować w tym samym paragrafie możliwie tylko takie wydatki, które opierają się na tym samym tytule prawnym i które zbliżone są do siebie tak pod względem charakteru jak i przeznaczenia. W ten sposób odpadną niektóre dotychczasowe pozycje, grupujące niekiedy w jednym paragrafie wydatki o różnych tytułach prawnych i różnem przeznaczeniu, a zastąpią je nowe paragrafy. Podobnie i dochody, oparte na różnych tytułach prawnych, należy preliminować w osobnych paragrafach.

W planach finansowo-gospodarczych przedsiębiorstw państwowych należy w miarę możności uwzględnić poza wydatkami eksploatacyjnemi i inwestycjami również kredyty na różne inne cele, które w odnośnych przedsiębiorstwach realizowane były dotychczas poza budżetem. W szczególności chodzi tu o kredyty na amortyzację, zmniejszenie wartości remanentów, kapitał obrotowy, fundusz ubezpieczeniowy i t. p.

VII. Celem dania wyrazu zasadom powszechności i jedności budżetu, Ministerstwo Skarbu zamierza utworzyć w budżecie nową grupę D „Fundusze". W związku z tem należy przesłać Ministerstwu Skarbu plany finansowo-gospodarcze poszczególnych funduszów (tak zwanych funduszów specjalnych) na okres od 1 kwietnia 1933 do 31 marca 1934.

W planach finansowo-gospodarczych funduszów należy preliminować wpływy i rozchody z podziałem na paragrafy stosownie do charakteru i przeznaczenia danego funduszu. Do planów należy sporządzić możliwie wyczerpujące objaśnienia, przyczem niezależnie od objaśnień do poszczególnych paragrafów należy podać podstawę prawną, na jakiej odnośne fundusze zostały utworzone, źródła, które dostarczyły środków dla tych funduszów, początkową wysokość funduszów, przewidywaną pozostałość gotowizny i papierów na dzień 1 kwietnia 1933 oraz inne dane, dotyczące gospodarki temi funduszami.

Nie należy sporządzać planów finansowo-gospodarczych dla tych funduszów, które nadają się do rychłego zlikwidowania, a do których należy zaliczyć zwłaszcza fundusze, nie oparte na tytułach ustawowych i fundusze nie wykazujące obrotów. Mimo to jednak fundusze te należy wykazać w oddzielnych zestawieniach z przytoczeniem bliższych danych, wyjaśniających ich stan, obroty, cel, podstawę utworzenia, przypuszczalny termin ukończenia likwidacji i t. d.

VIII. Wkońcu Ministerstwo Skarbu prosi o dołączenie do preliminarzy następujących zestawień ogólnych, sporządzonych dla całych części budżetu:

1) zestawienia wydatków osobowych na rok 1933/34 (wzór Nr. 1),

2) rozbicia wydatków uposażeniowych na rok 1933/34 (wzór Nr. 2),

3) zestawienia etatów osobowych na rok 1933/34 (wzór Nr. 3),

4) zestawienia etatów osobowych na rok 1933/34 w porównaniu z budżetem na rok 1932/33 i stanem faktycznym w dniu 1 maja 1932 r. (wzór Nr. 4).

W zestawieniach tych należy uwzględnić tak urzędników i funkcjonarjuszów niższych, jak również i inne osoby (naprzykład sprzątaczy, palaczy, stróżów, ogrodników), bez względu na to, jakie czynności osoby te spełniają, jeśli wynagrodzenie im przysługujące, wynosi w stosunku miesięcznym przynajmniej taką kwotę, jaka przysługuje samotnemu funkcjonarjuszowi niższemi w XVI grupie uposażenia szczebel a.

Powyższe zestawienia powinny obejmować tak administrację, jak również przedsiębiorstwa nieskomercjalizowane i monopole, z uwzględnieniem ich ewentualnych, specjalnych właściwości.

Ponadto należy do materjałów budżetowych dołączyć bilanse oraz rachunki zysków i strat, sporządzone za ostatni okres operacyjny tak w przedsiębiorstwach skomercjalizowanych jak i nieskomercjalizowanych.

4 załączniki [1]).

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

13.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA REFORM ROLNYCH

Nr. M-Bud. 1

z dnia 16 czerwca 1932 r.

w sprawie sposobu wykonywania prac referatu budowlanego w związku ze scaleniem.

Przy wykonywaniu prac referatu budowlanego, przewidzianych pismem okólnem Ministra Reform Rolnych z dnia 17 maja r. b. Nr. M-Bud. 1 [2]) Ministerstwo poleca stosować następujący tryb postępowania:

Do p. 1:

a) celem wzięcia udziału przy ustalaniu wytycznych projektów scalenia referent budowlany winien być poin-

---

[1]) Załączniki powyższe nie są wydrukowane w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Reform Rolnych".

[2]) Patrz str. 184.

formowany przez właściwy powiatowy urząd ziemski w odpowiednim terminie o dniu załatwiania w danej miejscowości czynności, przewidzianych art. 30 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów.

O ile chodziłoby o obszary większe, ponad 1000 ha, referent budowlany powinien przybyć na miejsce wcześniej celem uprzedniego zaznajomienia się z terenem i warunkami miejscowemi.

Gdyby referent budowlany pomimo zawiadomienia nie przybył na miejsce we właściwym terminie, okoliczność ta nie powinna wstrzymywać czynności, wymienionych w powołanym art. ustawy.

b) Do ustalenia wytycznych projektu scalenia pod względem zabudowy scalanego objektu powinny być brane pod uwagę lokalne warunki ukształtowania terenu, warunki glebowe, zaopatrzenia w wodę, możliwości finansowe na przeniesienie budynków i t. p.

Odnośnie ustalenia w scalanym objekcie sieci dróg komunikacyjnych, łączących scalany objekt z okolicznemi centrami życia gospodarczego i t. p., oraz dróg dojazdowych należy posiłkować się orjentacyjnym szkicem sytuacyjnym mapy sztabowej w skali możliwie 1 : 100,000, z oznaczeniem granic scalanego terenu.

c) Podczas bytności na terenie referent budowlany powinien zebrać również ogólne dane, dotyczące miejscowych warunków odnośnie surowców budowlanych, znajdujących się na gruncie, źródeł nabycia i warunków transportu materjałów, potrzebnych do budowy, wielkości gospodarstw, ilości inwentarza żywego uczestników scalenia i t. p.

d) Przed przystąpieniem do opracowania projektu winna być definitywnie ustalona liczba gospodarstw, które zadeklarowały przeniesienie budynków. W wypadkach, gdy liczba pragnących się przebudować jest większa niż wymaga tego potrzeba racjonalnego rozwiązania projektu, nie należy uwzględniać wszystkich zgłoszonych na przebudowę deklaracyj, lecz jedynie tylko te, które okażą się niezbędne, by pozostałe we wsi siedliska mogły być urządzone racjonalnie, jak również te, których uwzględnienie jest konieczne dla należytego rozwiązania pod względem gospodarczym projektu scalenia.

rekcje lasów państwowych, na podstawie orjentacyjnych danych okręgowych urzędów ziemskich co do przypuszczalnego zapotrzebowania budulca, oraz na podstawie nadesłanych zestawień nadleśnictw o stanie posiadanego do zbycia drewna, — ustaliły ilość budulca, nadającego się do odbioru przez uczestników przebudowy ustroju rolnego, uwzględniając warunki terenowe, na 250 — 270 tysięcy mtr.^{3} w okresie bieżącym dla całego Państwa.

Ze względu na to, że za otrzymywany budulec z lasów państwowych Ministerstwo Reform Rolnych będzie wypłacało z Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej równowartość Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych, na podstawie składanych w nadleśnictwach przez odbiorców drewna skryptów dłużnych, jak również, że zapas przeznaczonego drewna do dyspozycji urzędów ziemskich na bieżący okres rębny jest bardzo ograniczony, zdolny zaspokoić w niektórych okręgowych urzędach ziemskich zaledwie drobną część istotnego zapotrzebowania, Ministerstwo zwraca uwagę urzędów ziemskich i podkreśla, że udzielona pomoc kredytowa w formie budulca winna być przeprowadzona z całą oględnością tak co do sumy kredytu, jak również i wyboru kredytobiorców najbardziej potrzebujących, z uwzględnieniem, by pomoc ta mogła dać jaknajkorzystniejsze rezultaty.

Przyznawanie pomocy kredytowej w postaci budulca opiera się tak w stosunku do uczestników scalenia, jak również i do nabywców samodzielnych parcel, na cz. 3 art. 20 ustawy z dnia 9.III. r. b. o Funduszu Obrotowym Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 236) oraz załączonej przy niniejszem instrukcji Ministra Reform Rolnych z dn. 21 czerwca b. r., która ustala szczegółowy tryb postępowania przy tej akcji.

Powiatowe urzędy ziemskie, które w myśl tej instrukcji uprawnione są do przyznawania pomocy kredytowej w postaci budulca, winny porozumiewać się z odpowiedniemi terytorjalnie nadleśnictwami, co do zapasów posiadanego do dyspozycji urzędów ziemskich drewna, ustalonych cen, które nie mogą być w żadnym razie wyższe od stosowanych przy sprzedaży bezpośredniej przez nadleśnictwa, oraz czuwać, aby skierowani uczestnicy przebudowy ustroju rolnego otrzymywali gatunki drewna odpowiednie do budowy.

W razie składania przez pożyczkobiorców reklamacyj w przedmiocie wydawania przez nadleśnictwa przyznanego budulca, względnie innych nieporozumień, winny powiatowe urzędy ziemskie porozumiewać się bezpośrednio z nadleśnictwami, a w wypadkach niemożności osiągnięcia porozumienia — zwracać się do okręgowych urzędów ziemskich, które wyjaśnią poruszone sprawy z właściwemi dyrekcjami lasów państwowych.

Ministerstwo załącza przy niniejszem instrukcję [1]), określającą tryb postępowania, zestawienie Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych, odnośnie posiadanego zapasu drewna na poszczególnych terenach do dyspozycji urzędów ziemskich, oraz potrzebne wzory druków [2]).

Kierownik Departamentu: *W. Michalski.*

16.

Komunikat Ministerstwa Reform Rolnych o pozbawieniu mierniczego przysięgłego Tadeusza Kacprzyka uprawnienia do wykonywania prac scaleniowych.

Na mocy art. 10 ustawy z dn. 31/VII. 1932 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) oraz ustępu 1 § 11 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dn. 27/IV. 1927 r. w sprawie wykonywania przez mierniczych prac pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 44, poz. 393 i z r. 1930 Nr. 4, poz. 33), Pan Minister Reform Rolnych decyzją z dn. 30 V. 1932 r. pozbawił mierniczego przysięgłego Tadeusza Kacprzyka uprawnienia do wykonywania prac scaleniowych na przeciąg lat trzech.

Naczelnik Wydziału: inż. *St. Jankowski.*

---

[1]) Instrukcja powyższa została wydrukowana w niniejszym numerze „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Reform Rolnych", patrz str. 174.

[2]) Zestawienie powyższe oraz wzory druków, z wyjątkiem wzoru skryptu dłużnego, nie są wydrukowane w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Reform Rolnych".

17.

NADANIA I COFNIĘCIA PROKUR W PAŃSTWOWYM BANKU ROLNYM.

Na zasadzie § 81 ust. 3 statutu Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 610 z 1931 r.) podaje się poniżej zmiany w składzie prokurentów Państwowego Banku Rolnego.

I. Prokury nadane.

ODDZIAŁ W POZNANIU.

Chrząszczewski Tadeusz — za Sekretarjat Oddziału od dnia 12 maja 1932 r.

Małachowski Tadeusz — ogólna za Oddział od dnia 12 maja 1932 r.

Wysogląd Jan — ogólna za Oddział od dnia 12 maja 1932 r.

Homan Władysław — za Wydział Rekonstrukcji Rent P. B. R. w Poznaniu oraz za Wydziały Rent Oddziałów P. B. R. w Poznaniu, Grudziądzu i Katowicach od dnia 18 maja 1932 r.

II. Prokury cofnięte, względnie wygasłe.

ODDZIAŁ W POZNANIU.

Chrząszczewski Tadeusz — za Wydział Księgowości Oddziału z dniem 12 maja 1932 r.

WARUNKI PRENUMERATY

Prenumerata roczna „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Reform Rolnych" wynosi w Warszawie **zł. 12**, na prowincji — **zł. 16.** Należność wpłaca się za cały rok zgóry do miejscowej Kasy Skarbowej, na budżet przychodowy Ministerstwa Reform Rolnych, Dział I § 7, bądź też za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu Nr. 30400 lub do Banku Polskiego na rachunek żyrowy Centralnej Księgowości Min-a Skarbu, z podaniem na odcinku uwagi, **że** wpłata dotyczy **Dz. I § 7 budżetu Ministerstwa Reform Rolnych.**

O wpłacie należy zawiadomić Ministerstwo Reform Rolnych, pl. Dąbrowskiego 5.

WYDAWNICTWA MINISTERSTWA REFORM ROLNYCH.

Zbiór tekstów Prawa Agrarnego:

Ustawa o wykonaniu reformy rolnej z dnia 28 grudnia 1925 r. wraz z dodatkami I—V, zawierającemi rozporządzenia wykonawcze, str. 220 . . . . 5 zł. 45 gr.

Dodatek VI. Tezy z wyroków S. N. i N. T. A. opracował D. Kotowicz, 1931, str. 30 . . 75 gr.

Zniesienie służebności:

1. Przepisy o zniesieniu służebności, obowiąz. na ziemiach b. Królestwa Kongresowego, 1927, str. 99 . . . . 2 zł. 50 gr.
2. Przepisy o zniesieniu służebności na ziemiach wschodnich, 1927, str. 99 . . . . . 5 zł. 20 gr.

Dodatek I. Tezy z wyroków Sądu Najwyż. i Najw. Trybunału Administr., opracował D. Kotowicz, 1931, str. 16 . . . . 75 gr.

Scalanie gruntów: Ustawa o scalaniu gruntów z dnia 31 lipca 1923 r. wraz z rozporz uzupełn. i wykon., 1928, str. 64 . . . . . 1 zł. 15 gr.

Meljoracje rolne. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 16 marca 1928 r. wraz z przepisami uzupełn. i wykonawcz., 1929, str. 23 75 gr.

Wykaz chronologiczny przepisów ustawodawczych w dziedzinie przebudowy ustroju rolnego (1917 — 1930) ze skorowidzem rzeczowym, 1930, str. 104 . . . . . . 75 gr.

Zniesienie wieczystych czynszów i drobnych dzierżaw rolnych. Ustawa o uwłaszczeniu w wojew. wschodnich z dnia 20 czerwca 1924 r. z przepisami wykon. i uzupełn. poprzedzona wstępnemi uwagami o uwłaszczeniu, K. Smoleńskiego, 1929, str. 101 . . . 75 gr.

Dodatek I. Tezy z wyroków Sadu Najwyż. i Najwyższego Trybunału Admin., opracował D. Kotowicz, 1931, str. 13 . . . . 75 gr.

Ochrona drobnych dzierżawców rolnych w świetle obowiązujących przepisów, opracował Tad. Orsini-Rosenberg, 1930. str. 31 . . . . 75 gr.

Obrót ziemią. Tezy z wyroków S. N. i N. T. A. opr. D. Kotowicz, 1931, str. 32 . . . 75 gr.

Tezy z wyroków S. N. i N. T. A., dotyczące scalania gruntów, zniesienia służebności, zniesienia wiecz. czynszów, ust. o wykonaniu reformy rolnej i obrotu ziemią, opr. D. Kotowicz, 1932, str. 32 . . . . 75 gr.

Skład główny w księgarni Gebethnera i Wolffa, Zgoda 12.

Drukarnia Państwowa Nr. 60259 1.000.